

בְּסִיעָתָא דְּשָׁמַיָא

תַּעֲלוּמַת הַלֵּב וְהַמַּתְנָה

סִיפּוּר מַרְתֵּק עַל רַבִּי מֵאִיר חָדָשׁ וְסוּדוֹ שֶׁל מְשִׁפֵּט אֶמֶת
(מוֹתָאם לִילְדֵי כְּתוּת ב'-ד')

הַתְּלוּנָה נֶגֶד הַשּׁוּפָט

פַּעַם אַחַת, בָּא אָדָם לְבֵית
הַמִּשְׁפָּט וְצִעֵק:

אֲנִי לֹא מִסֻּכִּים שֶׁהַשּׁוּפָט
הַזֶּה יִשְׁפֹּט בַּמִּשְׁפָּט שְׁלִי!
לָמָּה? שְׂאֵלוֹ אוֹתוֹ כָּלָם.
כִּי הֵצֵד הַשֹּׁנִי נָתַן לַשּׁוּפָט
מִתְּנוּת וְשִׁחַד! הָאִישׁ טָעֵן.
הוּא יִהְיֶה לְטֹבָתוֹ!

הַשׁוֹפֵטִים אֵינָם מִסְכִּימִים

חֲבֵרָיו שֶׁל הַשׁוֹפֵט דָּנוּ בַּבִּקְשָׁה
וְהִחְלִיטוּ לְדַחוֹת אוֹתָהּ. הֵם אָמְרוּ:

◆ זֶה שׁוֹפֵט כָּל כָּךְ גָּדוֹל, חָכָם וְחָשׁוּב.

◆ הוּא אוֹהֵב אֶת ה' וְאֶת הָאֱמֶת!

◆ גַּם אִם הוּא קִבֵּל מִתְנָה, הוּא אֵף
פַּעַם לֹא יִשְׁפַּע מִמֶּנָּה. הוּא יִשְׁפֹּט

רַק בְּצֶדֶק!

רבי מאיר חדש שומע ומחייך

הספור הגיע לאזניו של גדול הדור, המשגיח של ישיבת חברון – רבי מאיר חדש זכר צדיק לברכה. כששמע מה אמרו השופטים, הוא חיק חיוך רחב, נשא עיניו לשמים ואמר: הם בכלל לא הבינו מה הם אמרו!

שאלתו של המשגיח

הסביר המשגיח את כוונתו בנשאלה עמוקה: מדוע אסור לקחת שוחד? האם בגלל שהכסף גורם לאדם להיות רע ולרצות לגנוב? האם כאמת יכול לקלקל צדיק שיֵרא מה! כְּדִי לְהַבִּין זאת, נביט על מקצוע אחר...

בואו נלמד מהשוחט!

תחשבו על שוחט שמכין
בשר כשר. אם השוחט רואה
רואה בעיה בפרה, בפרה,
הוא קובע שהיא טרפה.
המשמעות: הוא יפסיד הרבה
מאד כסף!
ובכל זאת – כלנו סומכים עליו,
קונים את הבשר, ומאמינים
שהוא אומר את האמת.

יִרְאֵת שָׁמַיִם חֲזָקָה מִכֶּסֶף

לָמָּה אֲנַחְנוּ סוֹמְכִים עַל הַשּׁוֹחֵט?
כִּי אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שֶׁהוּא יְהוּדִי
יִרְאֵת שָׁמַיִם! הוּא אוֹהֵב אֶת ה'
הַרְבֵּה יוֹתֵר מִמָּה שֶׁהוּא אוֹהֵב
כֶּסֶף. אֲפִילוֹ אִם יִפְסִיד הַרְבֵּה
מָמוֹן, הוּא לְעוֹלָם לֹא יִשְׁקָר.
אִם

אִם כֶּן, חוֹזְרֵת הַנְּשִׂאָלָה – מָה כָּל
מְסִיכֵן בְּשִׁחַד בְּבֵית מִשְׁפָּט?

זֶה לֹא הָאֲרֶנֶק...
זֶה הַלֵּב!

אָמַר רַבִּי מֵאִיר חֲדָשׁ:
מָה שֶׁהַשׁוֹחַד מְקַלֵּק לִזֶּה
לֹא אֶת הָאֲרֶנֶק שֶׁל הָאָדָם.
הַשׁוֹחַד לֹא הוֹפֵךְ אוֹתוֹ לְגִנָּב.
הַשׁוֹחַד פּוֹעֵל עַל הַלֵּב!

אֵיךְ זֶה קוֹרָה?
בְּגִלַּל מִדָּה טוֹבָה וְנִפְלְאוֹה
שֵׁישׁ לְכָל יִהוּדִי!

מִדַּת הַכֶּרֶת הַטוֹב
כַּאֲשֶׁר אָדָם מְקַבֵּל מִתְּנָה,
תֵּכֶף וּמִיד מְתַעוֹרָר בּוֹ רֵגֶשׁ
חֵם. הוּא חָשׁ הַכֶּרֶת הַטוֹב
(תּוֹדָה מֵעֲמֶק הַלֵּב) כָּלִפִּי
כָּלִפִּי מִי שֶׁנָּתַן לוֹ.
זֶהוּ רֵגֶשׁ קָדוֹשׁ וְטָהוֹר.
מִי שֶׁמְרַגֵּישׁ הַכֶּרֶת הַטוֹב –
סִימָן שֶׁיֵּשׁ לוֹ לֵב טוֹב!

הֵלֵב מוֹנֵשׁךְ אֶת הַשֹּׁכֵל

כְּשֶׁהַשׁוֹפֵט, שֶׁקִּבֵּל טוֹבָה, יוֹשֵׁב בַּמִּשְׁפָּט – קוֹרֶה מִשְׁהוּ מִרְתֵּק. בְּלִי שֶׁהוּא בְּכָלֵל שָׁם לֵב,
קָדָם, רָגַשׁ הַתּוֹדָה שֶׁבִּלְבוֹ אוֹמֵר לוֹ: הָאִישׁ הַזֶּה הוּא אִישׁ טוֹב, מִגִּיעַ לוֹ לְנִצָּחַ.
הֵלֵב פָּשׁוּט מוֹנֵשׁךְ אֶת הַשֹּׁכֵל! הַשׁוֹפֵט בְּטוֹחַ שֶׁהוּא שׁוֹפֵט צָדִיק, אֲבָל הֵלֵב שְׁלוֹ כְּבָר בַּחֵר צַד.

אז מה היתה הטעות?

המשגיח הסביר בחיור:

כשהשופטים אמרו ש'השופט
כל כך גדול עד שהוא 'לא ישפיע',
הם בעצם אמרו שאין לו לב!
ש'אין לו רגש של תודה!

אבל בדיוק להפך – כך ברא ה'
כ'ן ברא ה' את האדם.
מי שיש לו לב רגיש וקדוש –
ח'ב להושפע מטובה שקבל!

אצו ב, מנה גפלה

חכמת תורתנו הקדושה

זה בדיוק מה שכתוב בתורה (ספר שמות):
ולא תקח שחד, כי השוחד יעור עיני חכמים
שימו לב! התורה לא אמרה 'עיני רשעים', אלא דוקא עיני חכמים!

הַהִבְדֵּל בֵּין מַחְשַׁבֶּת אָדָם לְאַמֶּת הַתּוֹרָה:

מָה חֲשַׁבו הַשּׁוֹפְטִים?

שׁוֹחַד מִשְׁפִּיעַ רַק עַל אֲנָשִׁים רָעִים.

אָדָם צָדִיק לֹא מִשְׁפָּע כָּלָל.

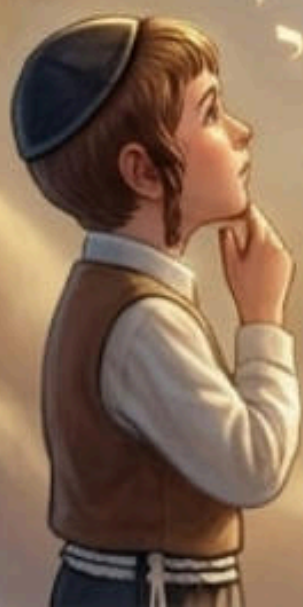
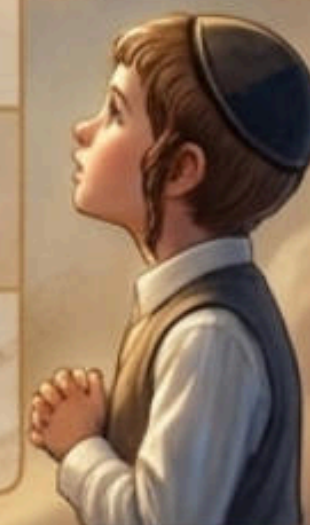
הַשֵּׁכֶל מְנַצֵּחַ כָּל רָגֶשׁ.

מָה מְלַמֶּדֶת הַתּוֹרָה?

שׁוֹחַד מִשְׁפִּיעַ דּוֹקָא עַל אֲנָשִׁים
טוֹבִים וְחֻכָּמִים.

הַפֶּרֶת הַטוֹב הִיא כַּח טְבָעִי וְחֻזָּק.

הַלֵּב מוֹשֵׁךְ אֶת הַשֵּׁכֶל!

לִלְכֵת בְּאוֹר ה'

דוֹקָא בְּגִלִּל שְׁאַנְחָנוּ יְהוּדִים עִם לֵב טוֹב, ה' צִוָּה עָלֵינוּ
לְהִזָּהָר מְאֹד. הַתּוֹרָה מְזַהֶרָה כִּי אֲפִילוּ הַחֲכָם הַכִּי גָדוֹל
אֵינוֹ חָסִין מִפְּנֵי הַרְגֵּשׁ שֶׁל הַכֶּרֶת הַטּוֹב. עָלֵינוּ לְדַעַת
שֶׁרַק ה' יִתְבָּרֵךְ שֶׁבָּרָא אֶת הַלֵּב, יוֹדֵעַ אֶת כָּל סוּדוֹתָיו.

תוֹדָה לַה' עַל תּוֹרַת הָאֻמָּת!

שְׁנִזְכָּה תַּמִּיד שְׁהֵלֵב שְׁלָנוּ וְהַשְׁכֵּל שְׁלָנוּ יִלְכוּ יַחַד
– בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה, בְּדֶרֶךְ הַמִּצְוֹת וּבְאֻהַבֵּת ה'.

תָּם וְנִשְׁלָם, שָׁבַח לְבוֹרֵא עוֹלָם!